

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudkyň JUDr. Marie Součkové a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci žalobkyně **H. P.**, zastoupené JUDr. Martinem Mičkem, advokátem se sídlem Na Beránce 2, Praha 6, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, o kasační stížnosti proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 4. 10. 2004 č. j. 4 Cad 35/2004 – 22,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadla žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) usnesení Městského soudu v Praze ze dne 4. 10. 2004, kterým byla odmítnuta žaloba proti rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 28. 1. 2004 č. j. 2004/1218-44. Městský soud v Praze při posouzení věci vycházel z následujícího skutkového stavu: Dne 21. 4. 2004 byla podána faxem žaloba v uvedené věci a doplněna podáním učiněným osobně dne 23. 4. 2004 v podatelně tohoto soudu JUDr. Martinem Mičkem, jako zástupcem žalobkyně. Plná moc udělená tomuto advokátovi k zastupování žalobkyně nebyla k žalobě ani k podání připojena. Soud vyžádal od žalobkyně předložení plné moci dopisem ze dne 22. 6. 2004 doručeným dne 24. 6. 2004. Žalobkyně na tento dopis ve stanovené lhůtě 10ti dnů nereagovala. Soud proto vyzval usnesením ze dne 15. 7. 2004 advokáta JUDr. Martina Mičkeho, aby soudu ve lhůtě 15ti dnů od doručení tohoto usnesení předložil plnou moc udělenou mu žalobkyní

pro zastupování ve věci a zároveň ho poučil o následcích nesplnění výzvy. Toto usnesení bylo jmenovanému doručeno dne 20. 7. 2004. Ve stanovené lhůtě však dotyčný na výzvu soudu nereagoval a plnou moc nedoložil. Městský soud v Praze poté dospěl k závěru, že za této situace není možno pokračovat v řízení, neboť se jedná o nedostatek podmínek řízení, který nebyl přes výzvu soudu odstraněn. Žalobu proto podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl.

V podané kasační stížnosti stěžovatelka namítala, že s postupem Městského soudu v Praze nelze souhlasit, neboť plná moc byla předložena. Stalo se tak současně s podáním ze dne 23. 4. 2004 nazvaného doplnění faxového podání ze dne 20. 4. 2004. Pokud tedy soud vyzýval právního zástupce i žalobkyni k předložení plné moci pro zastupování, oba dva se domnívali, že plná moc již byla přiložena v originále k uvedenému podání ze dne 20. 4. 2004 a není třeba jí opakovaně předkládat. Kromě jiného soud s právním zástupcem komunikoval, např. zasílal mu vyjádření protistrany a jiné a jistě by tak nečinil, pokud by plná moc ve spise založena nebyla. Mimo jiných listin byl ke kasační stížnosti připojen opis plné moci ze dne 23. 4. 2004, kterou stěžovatelka zmocňuje advokáta JUDr. Martina Mičkeho k zastupování ve věci žaloby proti rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí. Závěrem stěžovatelka navrhl, aby napadené usnesení Městského soudu v Praze bylo zrušeno a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení.

Ze spisu Městského soudu v Praze sp. zn. 4 Cad 35/2004 zjistil Nejvyšší správní soud tyto pro jeho rozhodnutí podstatné skutečnosti: Žaloba proti rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 28. 1. 2004 č. j. 2004/1218-44 byla podána faxem dne 20. 4. 2004, toto faxové podání pak bylo potvrzeno písemným podáním shodného obsahu doručeným osobně Městskému soudu v Praze dne 23. 4. 2004 v 12.20 hod. Ve spisu není doloženo, že by k tomuto podání byla připojena plná moc udělená stěžovatelkou advokátu JUDr. Martinu Mičkemu, který jejím jménem úkon učinil. Advokátu JUDr. Martinu Mičkemu pak Městský soud v Praze adresoval výzvu podle ust. § 51 odst. 1 s. ř. s. a doručil mu současně i vyjádření žalovaného správního orgánu. Podáním ze dne 22. 6. 2004, doručeným dne 24. 6. 2004, pak vyzval soud stěžovatelku k doložení plné moci advokátu, který za ní činí úkony v řízení a stanovil jí k tomu lhůtu 10-ti dnů. Usnesením ze dne 15. 7. 2004, doručeným dne 29. 7. 2004, pak vyzval soud k předložení plné moci i advokáta JUDr. Martina Mičkeho, kterému stanovil k tomuto úkonu 15-ti denní lhůtu. Poučil ho zároveň o následcích nesplnění výzvy. Stěžovatelka ani jmenovaný advokát na uvedené výzvy soudu nijak nereagovali.

Po zvážení výše uvedených skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost není důvodná. Byť to stěžovatelka výslovně neuvádí, lze z obsahu kasační stížnosti dovodit, že důvod pro její podání lze subsumovat pod ust. § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tj. namítá nezákonnost usnesení o odmítnutí návrhu. Pochybení Městského soudu v Praze spatřuje v tom, že dospěl k závěru o nedostatku podmínek řízení o žalobě, ačkoliv tyto podmínky byly splněny. Nejvyšší správní soud však názor stěžovatelky v tomto bodu nesdílí. Žaloba proti rozhodnutí správního orgánu byla podána jménem stěžovatelky advokátem JUDr. Martinem Mičkem, který vystupoval jako její zástupce. Jeho povinností tedy bylo při podání žaloby prokázat, že k tomuto úkonu byl stěžovatelkou zmocněn. Ve spisu Městského soudu v Praze sp. zn. 4 Cad 35/2004 však takováto plná moc založena není, záznam podatelny Městského soudu v Praze ze dne 23. 4. 2004 neprokazuje, že k písemnému podání žaloby byla skutečně připojena. Nedostatek průkazu plné moci je odstranitelným nedostatkem podmínek řízení a Městský soud v Praze proto postupoval v souladu s ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., pokud stěžovatelku a poté i advokáta JUDr. Martina Mičkeho

k předložení plné moci vyzval. Jestliže jmenovaní, byť byli přesvědčeni o tom, že plná moc k písemnému vyhotovení žaloby připojena byla, na výzvu nereagovali (zvláště advokát JUDr. Martin Mička, který úkon podání žaloby učinil a který byl usnesením poučen i o následcích nesplnění výzvy), nemohl Městský soud v Praze dospět k jinému závěru, než že svojí povahou odstranitelný nedostatek podmínek řízení se nepodařilo odstranit, a žalobu podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítnout. K tomu Nejvyšší správní soud jen pro úplnost uvádí, že postup Městského soudu v Praze při odstraňování nedostatku podmínek řízení by byl zajisté procesně efektivnější, kdyby tak soud učinil již po podání žaloby a nikoliv až poté, kdy advokátu JUDr. Martinu Mičkemu zaslal současně žádost o vyjádření k postupu podle § 51 o. s. ř. a vyjádření žalovaného správního orgánu, nicméně z této skutečnosti samotné nelze vyvodit důkaz, že plná moc k podané žalobě připojena byla. To ostatně neprokazuje ani opis plné moci ze dne 23. 4. 2004 připojený stěžovatelkou ke kasační stížnosti, neboť ani na ní se nenalézá razítko podatelny Městského soudu v Praze, které by osvědčovalo, že její originál byl připojen k písemnému podání žaloby. Vzhledem k tomu, že řízení o kasační stížnosti je svojí povahou řízením o mimořádném opravném prostředku proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu, nemá dodatečné předložení plné moci k řízení o žalobě na posouzení zákonnosti napadeného usnesení Městského soudu v Praze žádný vliv. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle ust. § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

Stěžovatelka neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení ze zákona. Úspěšnému správnímu orgánu pak nevznikly náklady řízení přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že mu náhradu nákladů řízení nepřiznal (§ 60 odst. 1 s. ř. s.).

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 8. června 2005

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu